

**Veritates Christianæ Qvæ Modvm Exhibent Benè Vivendi
Et Benè Moriendi**

Balde, Hendrik

Ipris, 1689

48. Cap. Discendum est benè mori, quia non nisi semel morimur.

Nutzungsbedingungen

[urn:nbn:de:hbz:466:1-56447](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-56447)

non doctrinâ, sed virtute acquiritur, parùm, aut nihil omninò solliciti. *Provisione perversâ*, inquit S. Eucherius, *Impendunt brevi tempori curam maximam, & maximo tempori curam brevem.*

Noë centum & viginti annorum operam in arcæ fabrica collocavit, ut mortem temporalem evaderet: tibi tantum vitæ nequaquam superest; post tres annos, dies, horas forsân eris exanimum cadaver; & tantillum temporis christianæ vitæ ad virtutis fastigium educendæ impendere detrectabis, ut æternam mortem effugias?

Enim verò demenses, si longævæ vitæ spe te ipsum laces & seducas; si ex hoc momento ad bonam beatamque optendam mortem te non sedulo compares.

CAPVT XLVIII.

Discendum est benè mori, quia non nisi semel morimur.

SI juveni puellæ, quæ fistulam æneam nunquam vidit, diceretur: explodendum tibi est in hunc scopum: si tetigeris illam, Reginæ nomine ac dignitate donaberis; sin aberrare te contigerit, in ignem

ignem viva conijceris. Conceduntur tibi hebdomadae quatuor, ut explodendi aeternitatem rectè perdiscas; quod si tum aberraveris, non erit iterando locus.

Si hoc inquam ei diceretur: an non diligentissime omnem conatum adhiberet, ut illius artis peritiam assequeretur?

De te (ô homo) sententia lata est. Scopus aeternitatis tibi perendus est, mirandum è vita. *Statutum est hominibus semel mori,*

Mors finis est temporis, atque aeternitatis felicitis vel infelicitis exordium. Si benè moriaris, aeternis poteris in caelo gaudijs; sin malè, pœnis apud inferos cruciaberis nunquam terminandis; quippe non nisi semel mori licet, nihilque hoc iterandum relinquitur.

Nec erit quod in temporis angustia tuam artis benè moriendi imperitiam tanquam in causam, refundas: jam enim viginti, trigintà, quadragintà numerata aetatis annos.

Si omne illud tempus infructuosè consumpseris, hebdomadas quatuor, ut explodendi in scopum aeternitatis, atque benè beatèque moriendi arte erudiaris tibi nequaquam ausim polliceri: nam proximâ fortè hebdomadâ, die crastina

horâ insequente cogêris subire mortem
à qua felix tua vel infelix pendet æter-
nitas.

Itaque hoc præfenti momento, quod
solùm in potestate tuâ est, omnibus tui
animi tum corporis viribus eniti debes,
ut rectè explodere in æternitatis scopum,
atque ut benè beatèque mori perdiscas.

Dum tempus habemus, operemur bonum,
inquit S. Paulus Apostolus.

CAPVT XLIX.

*Semper paratos nos esse oportet ad benè
moriendum.*

Mors minimè mala est, sed nos
illam, perditè vivendo, malam
reddimus.

Mortem non magis, quam nos ipsos
timere debemus; hæc enim iniquitatibus
nostris deterior esse non valet.

Deus in singula momenta paratos nos
est: vult ad moriendum; boni itaque
singulis momentis finis necesse est, ne
mala unquam mors derepentè nos obruat.

Deus tanquam fur, improvysâ horâ,
de nocte venturus est. Maxima pars mor-
tuorum testari potest; tum e vitâ se esse
sublatos